

- нематеріальні активи (П(С)БО 8);
- довготермінові фінансові інвестиції (П(С)БО 12);
- довготермінову дебіторську заборгованість (П(С)БО 10);
- відстрочені податкові активи (П(С)БО 17);
- гудвіл (П(С)БО 8).

В 1999 році було затверджено П(С)БО 1, 2, 3, 8, 10.

Протягом 2000 року набули чинності П(С)БО 7, 12, 17, 25. А також були внесені зміни до діючих стандартів.

В 2001-році були внесені зміни до стандарту П(С)БО 3 та П(С)БО 25.

В 2002 році були додані Примітки до річної фінансової звітності. За 2002 - 2003 рр. були внесені зміни практично у всі діючі стандарти.

В 2004 році були внесені зміни до П(С)БО 2, 3, 7, 8, 10, 25.

2005 рік відзначився введенням П(С)БО 30 та були внесені зміни до П(С)БО 1, 7, 8, 10. Також у цьому році змінювались і міжнародні стандарти.

В 2006 році були внесені зміни до П(С)БО 1, 2, 3, 7, 8, 10, 17, 25.

В 2008 році внесені зміни по кількох разів до П(С)БО 2, 3, 7, 8, 25.

В 2008 році Мінфін і Нацбанк України підписали Меморандум про координацію дій для впровадженню міжнародних стандартів в Україні.

У 2009 році зміни торкнулися П(С)БО 1, 2, 3, 7, 8, 25.

У 2010 році були внесені зміни до П(С)БО 3, П(С)БО 25.

Паралельно із змінами у П(С)БО, що безпосередньо стосуються необоротних активів, зміни відбувалися й у П(С)БО, що пов'язані із звітністю.

На початку 2011 року був змінений ряд стандартів бухгалтерського обліку згідно з Податковим Кодексом. У кінці року також були внесені зміни до декількох стандартів для наближення їх до міжнародних стандартів.

З 2012 року банківським та акціонерним організаціям запропоновано у обов'язковому порядку вести облік за міжнародними стандартами згідно з прийнятими змінами до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні, а також іншим підприємствам - за бажанням, це потребує адаптації обліку необоротних активів відповідно до міжнародних стандартів.

ПРОБЛЕМИ АУДИТУ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ

*Віннічук І.В., здобувач, Хмельницький національний університет,
м. Хмельницький*

Серед існуючих напрямків проведення аудиту вагоме місце займає аудит облікової політики. Проведення аудиту системи бухгалтерського обліку і внутрішнього контролю комерційних банків має базуватися на ретельному вивченні особливостей діяльності банку та його облікової політики.

Дослідження питань організації і методики проведення аудиту знайшли своє відображення в працях Білухи М.Т., Белоглазової Г.Н., Валуєва Б.І.,

Кузьмінського А.М., Герасимовича А.М., Завгороднього С.Я., Єрофеевої В.А., Усача Б.Ф. та інших. Проте проблеми дослідження порядку оцінки аудитором облікової політики, при проведенні аудиторської перевірки облікової політики підприємств, залишаються не вирішеними. Недостатня увага з розгляду даного питання приділяється питанням аудиту облікової політики комерційних банків.

Актуальність даної проблеми обумовлюється відсутністю єдиного підходу щодо структури облікової політики, рівнів її формування, складу елементів, відсутністю вітчизняного Положення (стандарту) бухгалтерського обліку «Облікова політика». Складність ситуації посилюється також відсутністю в міжнародних стандартах окремого стандарту, присвяченого проблемам аудиту облікової політики.

Розглядаючи питання аудиту облікової політики, необхідно звернути увагу на те, що облікову політику слід розглядати з трьох точок зору: як основу складання фінансової звітності, як елемент дослідження при здійсненні аудиту фінансової звітності та як окремий об'єкт для здійснення аудиторської діяльності.

Облікова політика як елемент дослідження, під час проведення аудиту фінансової звітності, виступає насамперед джерелом отримання інформації про суб'єкт економічної діяльності. Аудиту підлягає наказ про облікову політику комерційного банку в частині визначення відповідності даному виду економічної діяльності та належного розкриття облікової політики. Аналіз інформаційної бази вимагає визначення аудитором наявності чи відсутності факту формального відношення до виконання облікової політики. Недотримання вимог щодо законодавчої регламентації облікової політики комерційних банків може призвести до негативних наслідків з боку уповноважених державних контролюючих органів.

Облікова політика комерційного банку являє собою документ, що охоплює поряд з питаннями обліку, внутрішнього контролю і деякі аспекти ефективності управління комерційним банком та вимагає професійного підходу щодо його розробки.

Перевірка дотримання обраної комерційним банком облікової політики, що відповідає міжнародним стандартам обліку, є важливим напрямом визначення критерію постійності фінансової установи та безперервності діяльності протягом найближчого часу. Як приклад, законодавством Великобританії встановлено термін один рік після дати складання балансу або шість місяців після видачі аудиторського висновку. Проте необхідно зазначити, що на сьогодні відсутні затверджені методики оцінки безперервності діяльності підприємств, що суттєво ускладнює здійснення оцінки дій та процедур управлінського персоналу.

Таким чином, вважається за доцільне залучення комерційним банком для розробки своєї облікової політики фахівців аудиторських фірм. Передбачається, що дана співпраця буде взаємовигідною та корисною як для комерційних банків, так і для аудиторських фірм, що призведе до уникнення проблемних питань під час формування та реалізації облікової політики.